

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/154/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424201506
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Srnková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4424201506.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kristíny Srnkovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Ľubomíra Bundzela, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. A., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, so sídlom F. Kapisztóryho 1, Nové Zámky, dieťa rodičov - matky: A. B. C., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, E. F., a otca: G. A. A., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. XXXX/X, E. F., v konaní zastúpený spoločnosťou: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Pribinova 9, Nové Zámky, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa a na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, o odvolaniach rodičov proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 8P/50/2024-491 zo dňa 11.04.2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II., III. a v súvisiacom výroku VII. potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/18/2019 - 379 zo dňa 26.11.2020 v časti o výške výživného na maloletého A. tak, že výživné na maloletého zvýšil zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 220,- Eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca k rukám matky, počnúc od 01.04.2024.

Výrokom II. uložil otcovi povinnosť splácať zročné výživné na maloletého za obdobie od 01.04.2024 do 11.04.2025 v sume 1.440,- Eur po 40,- Eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku.

Výrokom III. návrh matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým zamietol.

Výrokom IV. uložil matke povinnosť zaplatiť sumu 173,20 Eur titulom trov znaleckého dokazovania na účet súdu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Výrokom V. uložil otcovi povinnosť zaplatiť sumu 273,20 Eur titulom trov znaleckého dokazovania na účet súdu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Výrokom VI. súd priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči matke a otcovi v rozsahu 100 %.

Výrokom VII. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o návrhu matky, ktorým sa domáhala zvýšenia výživného na maloletého zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 250,- Eur mesačne počnúc dňom podania návrhu vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k jej rukám a zmeny úpravy styku otca s maloletým počas bežného roka tak, že otec si maloletého prevezme zo školského zariadenia v piatok o 15:00 hod. a odovzdá jej ho v nedeľu o 17:00 hod. v mieste jej bydliska.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou článku 5, ustanovení § 24 ods. 4, § 28 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), ustanovení § 2 ods. 1, § 111, § 121 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ustanovení § 162 ods. 3, § 232 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a článkov 3 ods. 1, 9 ods. 3, 12 ods. 1, 2 Dohovoru o právach dieťaťa.

4. Súd prvej inštancie na zistenie skutkového stavu vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa so spisom súdu sp. zn. 7P/18/2019, správou z poradensko-psychologického procesu Referátu poradensko-psychologických služieb Nové Zámky, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Nových Zámkach, znaleckým posudkom znalca z odboru psychológie a odvetvia poradenská psychológia PhDr. Dominika Vaškovič, výsluchom znalca PhDr. Dominika Vaškovič, potvrdeniami o príjmoch rodičov, potvrdeniami o výdavkoch rodičov a maloletého a ďalšími ku spisu pripojenými dokladmi.

5. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/18/2019 - 379 zo dňa 26.11.2020, právoplatným dňa 07.12.2020, bola schválená dohoda rodičov, na základe ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky od 29.04.2019 a otec bol povinný prispievať na jeho výživu sumou 100,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky (I. výrok). Zároveň bolo určené, že ročné výživné za obdobie od 29.04.2019 do 30.11.2020 v zmysle dohody rodičov vo výške 1.000,- Eur zaplatí otec jednorazovou splátkou do 3 pracovných dní odo dňa schválenia tejto dohody súdom, pričom matka sa zaväzuje, že si nebude nárokovat žiadne ďalšie platby titulom ročného výživného (II. výrok). Zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok boli oprávnení obaja rodičia (III. výrok). Rodičia uzavreli dohodu, v zmysle ktorej je otec oprávnený sa s maloletým stykať počas bežného roka, jarných prázdnin a letných prázdnin tak, že si ho prevezme každý páry týždeň vo štvrtok o 15:00 hod. z predškolského zariadenia a odovzdá ho nasledujúci nepáry týždeň v utorok o 8:00 hod. do predškolského zariadenia. V prípade, že maloletý nebude navštevovať predškolské zariadenie, otec si ho prevezme v určenom čase od matky v mieste jej bydliska, kde jej ho aj v určenom čase odovzdá. Počas vianočných sviatkov je otec oprávnený sa s maloletým stykať každý páry rok od 24.12. od 9:00 hod. do 25.12. do 14:00 hod., od 27.12. od 9:00 hod. do 31.12. do 16:00 hod., každý nepáry rok od 25.12. od 14:00 hod. do 27.12. do 09:00 hod. a od 31.12. od 16:00 hod. do nasledujúceho roka do 02.01. do 16:00 hod. s tým, že si maloletého otec prevezme a vráti v mieste bydliska matky. Počas veľkonočných sviatkov je otec oprávnený sa s maloletým stykať v každom roku na Veľkonočnú nedeľu od 9:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18:00 hod. s tým, že si maloletého otec prevezme a vráti v mieste bydliska matky. Počas mimoriadnej úpravy styku tak, ako je vyššie uvedené, nebude platiť úprava styku tak, ako platí počas bežného roka. Matka je povinná dieťa na styk riadne pripraviť a otcovi odovzdať (IV. výrok). Žiadnemu z účastníkov súd nepriznal nárok na náhradu trov konania (V. výrok).

6. Zo mzdového listu mal súd prvej inštancie preukázaný priemerný čistý mesačný príjem matky za obdobie 01/2023-02/2024 vo výške 1.459,80 Eur. Z výpisu z katastra nehnuteľností LV č. XXXX mal súd preukázané, že matka je výlučnou vlastníčkou bytu v obci E. F., kat. úz. E. F. Z potvrdenia o príjme mal súd preukázaný priemerný čistý mesačný príjem otca za obdobie 03/2023-03/2024 vo výške 1.090,27 Eur.

Zo správy z poradensko-psychologického procesu zo dňa 23.10.2024 mal súd preukázané, že obaja rodičia majú dostatočné rodičovské kompetencie a dokážu naplňovať potreby svojho dieťaťa v záujme jeho harmonického vývinu. Medzi rodičmi sú veľké rozdiely v tvrdeniach a názoroch ohľadne maloletého, čo sa odzrkadľuje v ich postojoch a nastavení. Maloletý sa im javil počas spolupráce neisto, jeho postoje boli nejasné a neisté.

Zo znaleckého posudku č. 14/2024 vypracovaného znalcom PhDr. Dominikou Vaškovič z odboru psychológia a odvetvia poradenská psychológia mal súd preukázané, že vzťah medzi rodičmi maloletého je dysfunkčný. Obaja rodičia negatívne popisujú prístup druhého rodiča k maloletému v otázkach výchovy a starostlivosti. Komunikácia je konfliktná, napriek tomu sú schopní odovzdať si základné informácie o maloletom. Citový vzťah matky a maloletého je funkčný, sýtený prevažne pozitívnymi emóciami. Citový vzťah otca a maloletého je funkčný, sýtený prevažne pozitívnymi emóciami. Oboch rodičov maloletý vníma ako primárne osoby. V rámci psychologického znaleckého vyšetrenia sa nepotvrdilo, že by maloletý pociťoval negatívne vzťahové väzby k matke alebo k otcovi. Maloletý prezentuje, že chce tráviť viac času v domácnosti u matky a menej času v domácnosti u otca,

ako tomu bolo doteraz. Svoje rozhodnutie ale nevie konkrétne zdôvodniť. Osobnosť maloletého je extrovertná, sebakpresadzujúca, v sociálnom kontakte spontánny a bezprostredný, s tendenciami slovnej provokácie komunikačného partnera. Znalec predpokladá možné ťažkosti s rešpektovaním autorít. Intelektový potenciál orientačne v pásme vyššieho priemeru až nadpriemeru, so suspektnými poruchami správania v domácom a školskom prostredí. Na svoj vek primerane zrelý. Osobnosť matky je submisívna, v sociálnom kontakte kooperatívna, vyhýbajúca sa otvoreným konfliktom. Vo vzťahu k iným prispôsobivá, ústretová, nesebecká. U matky sa znaleckým vyšetrením nepotvrdili sklony konať agresívne. Intelektový potenciál orientačne v pásme vyššieho priemeru. Matka disponuje dobrými predpokladmi na zabezpečenie starostlivosti o maloletého. Osobnosť otca je extrovertná, v sociálnom kontakte spoločenský, pozorný a participujúci. S istými sklonmi k manipulativnosti. U otca sa znaleckým vyšetrením nepotvrdili sklony konať agresívne. Intelektový potenciál orientačne v pásme vyššieho priemeru. Otec disponuje dobrými predpokladmi na zabezpečenie starostlivosti o maloletého. U oboch rodičov sa psychologickým vyšetrením nepotvrdili predpoklady, ktoré by bránili riadnej starostlivosti o maloletého, teda obaja rodičia sú i z hľadiska ich psychického prežívania schopní participovať na výchove a starostlivosti o maloletého. Na základe psychologického vyšetrenia z pohľadu znalkyne je vhodné ponechať styk otca s maloletým v takom rozsahu, ako tomu bolo doteraz. Psychologickým vyšetrením sa nepotvrdilo, že maloletý je ovplyvňovaný jedným rodičom voči druhému rodičovi. Zo správy psychologičky J. I. G. zo dňa 24.03.2025 mal súd preukázané, že matke sa poskytuje psychologická starostlivosť od 30.09.2024 doteraz pre anxiózne prejavy so sklonom k panike pri strachu zo závažného ochorenia, infarktu so somatoformnými reakciami autonómneho nervového systému. Pacientka je v PT liečbe od 01.10.2024 doteraz s využitím techník kognitívne behaviorálnej terapie na zvládanie úzkostných stavov aktuálne bez psychofarmakoterapie v štádiu postupného zlepšovania subjektívneho prežívania.

7. Konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že od posledného rozhodovania o výživnom, ktoré bolo v roku 2020 sa zvýšili výdavky maloletého najmä z dôvodu, že je vekovo starší a nastúpil na povinnú školskú dochádzku. Výdavky na maloletého sa zvýšili hlavne fyzickým rastom na stravu, oblečenie, obuv, hygienické potreby, kozmetiku, na školské potreby a v súvislosti s mimoškolskými aktivitami. Pri poslednom rozhodovaní o výživnom mal maloletý 4, teraz má 8 rokov. Od tohto času maloletý nastúpil do školy, teraz navštevuje 2. ročník základnej školy a navštevuje mimoškolské krúžky. Maloletý má v zmysle vyjadrenia matky nasledovné mesačné výdavky: strava 150,- Eur, oblečenie a obuv 25,- Eur, plávanie 10,- Eur, komunálny odpad 3,33 Eur, drogéria 10,- Eur, obedy a rēžia v škole 6,- Eur, družina 20,- Eur, výdavky na začiatku školského roka 18,33 Eur, triedny fond 2,50 Eur, ZRPŠ 1,66 Eur, pravidelné výdavky do školy 5,- Eur, kaderník-barber 13,- Eur, voľný čas 10,- Eur, zubár a lieky 20,- Eur, hodinky s GPS funkciou 4,50 Eur, kredit 8,- Eur, vreckové 5,- Eur, knihy a hračky 10,- Eur, denný letný tábor 17,50 Eur a alikvótna časť na bývanie.

Pomery na strane matky sa zmenili. Ubudla jej vyživovacia povinnosť voči synovi B. C., nar. XX.XX.XXXX. Matka je zamestnankyňou D. J. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 1.448,18 Eur za obdobie 01/2024-01/2025, spolu aj s daňovým bonusom. Za obdobie 01/2024-12/2024 matka poberala daňový bonus na maloletého vo výške 140,- Eur mesačne a od 01/2025 sa tento znížil na 100,- Eur mesačne. Okrem toho pobera prídavky na maloletého vo výške 60,- Eur mesačne. Matka býva s maloletým v E. F. v byte, ktorý je v jej osobnom vlastníctve. Auto nevlastní. Matka spláca hypotéku vo výške 90.000,- Eur mesačnými splátkami vo výške 329,19 Eur. Mesačné výdavky na živobytie sú vo výške 906,86 Eur. Exekúcie nemá. Matka mala v čase ostatného rozhodnutia príjem vo výške 700,- Eur mesačne, jej príjem sa teda zvýšil.

Aj pomery na strane otca sa zmenili. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec je zamestnaný s priemerným čistým mesačným príjmom za obdobie 03/2023- 03/2024 vo výške 1.090,27 Eur, za obdobie 07/2024-04/2025 vo výške 1.134,41 Eur. Býva v byte v E. F.. Otec spláca úver na bývanie mesačnými splátkami vo výške 241,98 Eur. Mesačné výdavky na živobytie a domácnosť sú vo výške 626,08 Eur. Exekúcie nemá. Otec mal v čase ostatného rozhodnutia príjem vo výške 890,- Eur mesačne, jeho príjem sa teda zvýšil.

8. Vecne súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní odôvodnených potrieb maloletého, príjmov rodičov, ich osobných a zárobkových možností, schopností a majetkových pomerov, so zohľadnením počtu vyživovacích povinností (matka ani otec inú vyživovaciu povinnosť nemajú) dospel k záveru, že návrh matky, čo do základu, je dôvodný, a preto zvýšil výživné zo strany otca na maloletého. Prihliadol pritom na tú skutočnosť, že otec maloletému zabezpečuje osobnú starostlivosť každý druhý týždeň v mesiaci od štvrtka do utorka a čiastočne aj počas sviatkov a prázdnin a prispieva

aj na niektoré mimoriadne výdavky maloletého (napr. tábor), ale aj na bežné výdavky (napr. barber, oblečenie, hračky). Mal preukázané, že od posledného rozhodovania o výživnom, ktoré bolo v roku 2020 sa zvýšili odôvodnené potreby maloletého, najmä vzhľadom na jeho fyzický rast na oblečenie, obuv, hygienické potreby, školskú dochádzku a mimoškolské aktivity. Maloletý od ostatného rozhodnutia nastúpil na povinnú školskú dochádzku, aktuálne je v 2. ročníku. Súd uznal nasledovné mesačné výdavky na maloletého: strava 150,- Eur, oblečenie a obuv 25,- Eur, plávanie 10,- Eur, futbal 15,- Eur, komunálny odpad 3,33 Eur, drogéria 10,- Eur, obedy a réžia v škole 6,- Eur, družina 20,- Eur, výdavky na začiatku školského roka 18,33 Eur, triedny fond 2,5 Eur, ZRPŠ 1,66 Eur, pravidelné výdavky do školy 5,- Eur, kaderník-barber 7,- Eur, voľný čas 10,- Eur, zubár a lieky 20,- Eur, kredit 8,- Eur, knihy a hračky 10,- Eur, logopédia 25,- Eur, bývanie alikvótna časť 150,- Eur. Súd uznal výdavok na barbera čiastočne vo výške 7,- Eur, lebo sumu 13,- Eur považoval za neprimerane vysokú a aj otec nosil maloletého ku kaderníkovi, ďalej neuznal výdavok na hodinky s GPS funkciou, nakoľko tento výdavok nie je nevyhnutný vzhľadom na vek maloletého, neuznal vreckové, nakoľko ho súd považoval za nedôvodné, neuznal výdavok na letný tábor, lebo otec na jeden tábor polovicou prispel, s dvoma táborami nesúhlasil a ponúkol sa, že sa v čase druhého tábora sa o maloletého postará, čo matka odmietla. Uznané výdavky na maloletého sú vo výške 496,82 Eur, avšak nie všetky sú nevyhnutné výdavky (za tie považoval súd výdavky na bývanie, stravu, lieky a školské poplatky) a ich suma môže byť čiastočne vykrytá prídavkami na maloletého v sume 60,- Eur mesačne. Súd pri rozhodovaní o výške výživného prihliadol na skutočnosť, že na výchove a výžive maloletého sa majú podieľať obaja rodičia. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že došlo k zmene pomerov jednak na strane oboch rodičov, najmä v tom smere, že sa im zvýšil príjem, ako aj na strane dieťaťa, ktorého potreby sa zvýšili. Súd poukázal aj na Metodiku pre výpočet výšky výživného, podľa ktorej by otec vzhľadom na svoj príjem (v priemere 1.134,- Eur), počet vyživovacích povinností (1) a vek maloletého (8 rokov), mal prispievať na výživu maloletého vo sume 226,80 Eur mesačne. Uvedenú sumu považoval súd s poukazom na vyššie uvedené za primeranú, preto rozhodol tak, že otcovi zvýšil výživné zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 220,- Eur mesačne, ktorá suma kopíruje jednak odôvodnené potreby maloletého ako aj príjmové, majetkové pomery, schopnosti a možnosti oboch rodičov. Podľa názoru súdu otec môže platiť výživné vo výške 220,- Eur mesačne bez ohrozenia vlastnej existencie, nakoľko po zaplatení výživného mu zostane viac, ako je suma jeho životného minima. Vyživovacia povinnosť otca voči maloletému dieťaťu je prioritná a výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

9. Zvýšením výživného na sumu 220,- Eur mesačne od 01.04.2024 vznikol otcovi nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.04.2024 do 11.04.2025 spolu v sume 1.440,- Eur (12 mesiacov x 120,- Eur, čo je suma, o ktorú súd zvýšil výživné, nakoľko otec doteraz riadne platil výživné a nemá nedoplatok), ktorú mu povolil splácať po 40,- Eur mesačne.

10. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu matky na zmenu (zúženie) styku otca s maloletým. Matka svoj návrh zdôvodnila tým, že zúženie styku si želá maloletý, a to z dôvodu, že mu otec hovorí o nej nepravdivé veci, v dôsledku čoho potom maloletý nevie spracovať svoje emócie, čo je aj jednou z príčin, pre ktorú maloletý navštevuje psychológa. Súd si vypočul aj maloletého, ktorý uviedol niekoľko dôvodov, pre ktoré by chcel, aby sa s otcom stretával menej, avšak podľa názoru súdu maloletým uvádzané dôvody nie sú také pádne, aby odôvodňovali zmenu styku. Okrem toho maloletý si protirečí v tom, že napriek tomu, že by mu spoločné aktivity s otcom trochu chýbali, chce byť s otcom menej. Maloletý nevedel racionálne zdôvodniť, ako presne dospel k takému počtu dní, ktoré uviedol súdu, a keď sa ho súd spýtal, prečo chce byť u otca kratšie než doteraz, na prvom mieste uviedol dôvody, ktoré nemôžu odôvodňovať zúženie jeho styku s otcom a až po opakovaných dopytoch uviedol také argumenty, ktoré podľa názoru súdu dieťa nedokáže vyhodnotiť tak, aby si z nich dokázal sám vyvodiť záver, ktorý súdu prezentoval. Súd nevzhliadol žiadny racionálny súvis medzi jeho dôvodmi a počtom dní, ktoré chce tráviť u otca. Pokiaľ by maloletému ním uvádzané dôvody skutočne prekážali, tak by mu tieto prekážali aj počas tých dní, kedy si želá u otca byť. Z vyjadrenia maloletého bolo zrejmé, že svoj názor na zmenu úpravy styku s otcom si vytváral aj na základe sprostredkovaných informácií od matky, ich pravdivosť si však nepreveroval (čo je prirodzené, pretože svoju matku považuje za dôvernú osobu), pričom súd nevylúčil, že aj uvedené mohlo maloletého ovplyvniť pri ním prezentovanom závere. Pozornosti súdu neuniklo, že maloletý v priebehu konania svoje dôvody na zúženie styku menil. Matka uviedla, že maloletý sa jej zdôveril, že k otcovi nechce chodiť z dôvodu, že ho otec nosí do krčmy, pričom maloletý súdu takýto dôvod nespomenul. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že maloletý má poruchy správania v domácom i školskom prostredí, resp. problémy s rešpektovaním autorít, čo možno dať do súvisu s jeho vyjadrením počas šetrenia pomerov, kedy uviedol,

že u otca by chcel byť kratší čas preto, lebo sa u neho musí hneď po škole naučiť a u matky si môže oddýchnuť. Z vyjadrenia otca totiž vyplynulo, že je v tomto smere striktný, dieťa sa musí najskôr naučiť, a až potom prídu na rad ostatné veci. Z uvedeného dôvodu bol súd toho názoru, že dieťa má u matky väčšiu voľnosť, čo je dôvodom, prečo chce byť viac u matky ako u otca. Súd prvej inštancie uviedol, že v konaní je potrebné vyhodnotiť všetky dôkazy jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach, a preto nemožno vytrhnúť z celkového kontextu vyjadrenia maloletého len jednu vetu alebo myšlienku, ktorá vyznieva v neprospech otca, ale je potrebné ich vyhodnotiť komplexne. Za účelom objektívneho zistenia skutočného dôvodu, pre ktorý sa maloletý dožaduje zúženia styku, bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, súd ako aj kolízny opatrovník sa v priebehu konania zameriaval na zistenie skutočnej príčiny, pre ktorú si maloletý želá zúžiť styk s otcom. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že od poslednej úpravy styku nedošlo k žiadnej tak podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu úpravy styku otca s maloletým. Zo správ Referátu poradensko-psychologických služieb, kolízneho opatrovníka, zo znaleckého posudku a v konečnom dôsledku aj z vyjadrenia maloletého mal súd preukázané, že maloletý má s otcom vytvorený pozitívny vzťah, nebolo preukázané, že by styk, samotný otec, či jeho vyjadrenia negatívne vplývali na zdravý fyzický a psychický vývoj maloletého, preto sa súd priklonil k názoru znalca, že je potrebné ponechať doterajšiu úpravu styku. Súd po vyhodnotení všetkých dôkazov i s prihliadnutím na názor maloletého, nevzhladol žiadny dôvod na to, aby sa z otca, ktorý je schopný, má k tomu vytvorené vhodné podmienky a predovšetkým má záujem sa o maloletého postarať aj počas pracovných dní, stal víkendový rodič. U otca neboli zistené žiadne kontraindikácie, ktoré by bránili tomu, aby tento styk bol pre maloletého prospešný, a aby maloletý mohol tráviť s otcom nielen predĺžené víkendy, ale aj niekoľko dní cez týždeň, prázdniny a sviatky, keďže medzi otcom a maloletým je vytvorený kladný citový vzťah, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku, v ktorom znalec odporučil ponechať styk otca s maloletým tak, ako je upravený doteraz vzhľadom na vykonané psychologické vyšetrenie rodičov aj maloletého. Súd prvej inštancie sa so závermi znaleckého posudku stotožnil, pretože v najlepšom záujme maloletého je, aby mal pravidelné kontakty s tým rodičom, ktorému nie je zverený do starostlivosti, v danom prípade s otcom, ktorý má o jeho výchovu záujem a nebolo preukázané, že by otec mal na maloletého negatívny vplyv, ktorý by narúšal jeho prirodzený psychický a fyzický vývin.

11. O trovách štátu súd rozhodol podľa § 57 a § 58 CMP tak, že štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči rodičom maloletého (v rozsahu 100%), nakoľko ani jeden z nich nebol oslobodený od platenia súdneho poplatku, a preto náhradu trov konania majú platiť rovnakým dielom obaja, keďže sa nejedná o konanie, v ktorom trovy konania hradí štát. Uznesením č. k. 8P/50/2024-384 zo dňa 21.01.2025 súd priznal znalcovi PhDr. Dominike Vaškovič za vypracovanie znaleckého posudku č. 14/2024 odmenu vo výške 546,40 Eur s tým, že suma 100,- Eur bola znalcovi poukázaná zo zálohy zloženej matkou a z rozpočtových prostriedkov súdu bola vyplatená suma 446,40 Eur. Každému z rodičov uložil povinnosť nahradiť štátu sumu, ktorá za neho bola zaplatená z rozpočtových prostriedkov súdu, a z uvedeného dôvodu otca zaviazal na zaplatenie sumy 273,20 Eur a matku na zaplatenie sumy 173,20 Eur titulom trov znaleckého dokazovania, ktorú sumu sú povinní zaplatiť na účet tunajšieho súdu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

12. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu, nakoľko sa jedná o civilné mimosporové konanie, v ktorom si každý z účastníkov konania hradí trovy konania sám.

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP a § 62 ods. 1 CMP. Zastával názor, že hoci zmena pomerov nastala na oboch stranách, zvýšenie výživného o 120,- Eur mesačne, t. j. viac ako o 100% je neprímerané zvýšenie a nezodpovedá miere zmeny pomerov na strane rodičov, ani dieťaťa. Poukázal na to, že pomery na jeho strane sa od posledného rozhodnutia vo veci zmenili len mierne, keď sa jeho príjem zvýšil zo sumy 890,- Eur na sumu 1.134,- Eur, avšak na strane matky sa príjem zdvojnásobil, zo sumy 700,- Eur mesačne na sumu 1.448,- Eur mesačne, plus matka poberá aj prídavok na dieťa v sume 60,- Eur mesačne. Matke ubudla jedna vyživovacia povinnosť. Namietal, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nie je možné zistiť, ako sa zvýšili výdavky na maloletého od posledného rozhodnutia súdu, keďže súd iba všeobecne konštatoval, že výdavky na dieťa sa zvýšili vzhľadom na plynutie času, z odôvodnenia však nie je možné zistiť, aké boli reálne výdavky na maloletého v čase posledného rozhodovania o výške výživného. Ďalej namietal, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vôbec nevyplýva ako sa súd vysporiadal so skutočnosťou, že príjem matky sa oproti stavu, keď súd rozhodoval naposledy viac ako zdvojnásobil a navyše jej ubudla vyživovacia povinnosť. Javilo

sa mu, že súd v skutočnosti pri určovaní výživného vychádzal len z metodických tabuliek a ostatné skutočnosti zohľadnil len podporne. Bol toho názoru, že metodické tabuľky neplatia absolútne a nie je možné určiť výživné len mechanicky výpočtom percenta bez toho, aby boli zohľadnené ďalšie podstatné skutočnosti, najmä v situácii, keď už právoplatné rozhodnutie o výživnom existuje a rieši sa len zmena takéhoto rozhodnutia. Navyše pri určení výšky výživného je potrebné prihliadať aj na mieru, v akej sa na starostlivosti podieľa rodič, ktorému dieťa nie je zverený. Uviedol, že v danom prípade zabezpečuje starostlivosť o dieťa 10 dní v mesiaci, kedy má tiež výdavky na dieťa. Je to iná situácia, ako keby bol s dieťaťom len každý druhý víkend alebo pár dní v mesiaci, navyše, ak na dieťa prispieva aj nad rámec výživného. Všetky tieto skutočnosti boli zohľadnené aj pri prvom rozhodovaní o výške výživného, preto sa rodičia dohodli na sume 100,- Eur mesačne a z tohto základu mal súd vychádzať aj v tomto konaní. Zastával názor, že výraznejšia zmena pomerov nastala na strane matky ako na jeho strane, a preto vôbec nie sú splnené podmienky na zvýšenie výživného. Uviedol, že v rámci dohody by s čiastočným zvýšením výživného aj súhlasil a vedel by platiť cca 150,- Eur mesačne, s čím matka v rámci mimosúdnej komunikácie aj súhlasila, ak by bol on súhlasil so zúžením styku. Keďže nechcel takto „vyjednávať“ a zachovanie styku s maloletým aspoň v takom rozsahu, ako je v súčasnosti, považoval za zásadné v tejto veci, k dohode medzi rodičmi nedošlo. Tvrdil, že výživné vo výške stanovenej súdom, t. j. 220,- Eur mesačne, plus splátky za zameškané výživné, je pre neho neprimerane vysoké, v podstate ho diskvalifikuje z možnosti kupovať maloletému veci nad rámec výživného, čo ho dostáva do veľmi náročnej finančnej situácie.

Namietal postup súdu prvej inštancie vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu výsluchom maloletého, keď súd odmietol (uvádzajúc, že na žiadosť dieťaťa) oboznámiť účastníkov s obsahom výpovede maloletého. Hoci sa výpoveď zrejme týkala úpravy jeho styku s maloletým, mal za to, že je obsah by mohol byť použiteľný aj pre účely rozhodovania o výživnom, keď z výpovede maloletého mohli vyplývať skutočnosti o tom, ako s maloletým trávi čas, čo spolu robia, aké s tým vznikajú výdavky a podobne. Nakoľko súd obsah tejto výpovede neoboznámil, podľa jeho názoru tým porušil jeho procesné práva ako účastníka konania. Poukázal na závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/103/2018.

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. zmenil tak, že návrh matky na zvýšenie výživného zamietne.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III. podala v zákonnej lehote odvolanie matka z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Zastávala názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nedostatočne zhodnotil dôkazy vyplývajúce zo správ ÚPSVaR, psychológa a výsluch maloletého v konaní pred súdom. Uviedla, že návrh na zmenu úpravy styku podávala na podnet maloletého, po jeho skorších vyjadreniach a po jeho vyjadrení u kolízneho opatrovníka ÚPSVaR. Maloletý sa už v minulosti dožadoval zúženia styku a postupom času sa jeho prosby začali stupňovať. Tvrdila, že otcovi v styku s maloletým nikdy nebránila, čoho dôkazom je aj rodičovská dohoda z roku 2020. Mala obavy z otca, že v prípade podania návrhu na zúženie styku, celé konanie pocíti maloletý zo strany otca (v konečnom dôsledku sa tak aj stalo, nakoľko po poslednom pojednávaní, kedy mal otec vo svojej starostlivosti maloletého, na neho nakričal a povedal, že tak ako sa správa on k nemu ako otcovi, sa bude aj on správať k maloletému). Uviedla, že želaním maloletého bolo, aby sa styk zúžil na tri dni, t. j. od piatku do nedele, dokonca ku koncu celého konania sa vyjadroval, že už aj toto je mu dlho a najradšej by bol u otca len v sobotu a v nedeľu. Keď sa maloletého pýtala na dôvod zúženia styku s otcom, nie raz povedal, že čas, ktorý by mohli stráviť ako syn a otec ináč, trávia v pohostinstve (na čo upozorňovala už v konaní v roku 2020) a v podstate z maloletého vycítila, akoby sa otca bál, resp. mal strach z jeho reakcií. Poukázala na to, že na pojednávaní dňa 11.03.2025 bol síce vykonaný pohovor s maloletým, avšak s ním neboli oboznámení, nakoľko maloletý vyjadril strach z otca a z jeho reakcie. Bola toho názoru, že už len takéto vyjadrenie maloletého je podľa jej názoru zarážajúce a hodné pozastavenia sa nad tým, prečo niečo takéto maloletý vysloví. Mala za to, že pri zdravom vzťahu dieťa – rodič, by dieťa nemalo mať obavy z vyslovenia svojich želaní a nemalo by byť žiadnym spôsobom za svoje názory akýmkoľvek spôsobom trestané, nemysliac fyzické tresty. Mal by to byť otec, ktorý pri takomto vyslovení želania maloletého, sa nad tým pozastaví a porozpráva sa s ním, čo je príčinou takýchto myšlienok. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývajú konkrétne skutočnosti, ktoré maloletý uvádzal, obsiahnutá je tu len úvaha súdu, že síce maloletý žiadal zúžiť styk, ale podľa názoru súdu, dôvody uvádzané maloletým, neboli takými dôvodmi, pre ktoré by mal byť styk zmenený. Poukázala na to, že maloletý žiadal zmenu úpravy styku opakovane, či už u kolízneho opatrovníka alebo u psychologičky. K tomu, že maloletý nevie celkom explicitne vyjadriť dôvody, pre ktoré chce zúžiť styk s otcom, uviedla, že ide o dieťa, ktoré má 8 rokov, samé nemusí spracovávať skutočnosť,

že vôbec takéto situácie (ako je zúženie styku) musí riešiť, že sa bojí otcovi povedať svoje želanie a je prirodzené, že takéto dieťa je zmätené a zrejme aj tak pôsobia jeho vyjadrenia. Zastávala názor, že ak výsledkom dokazovania bolo zistené, že dieťa nie je ovplyvňované rodičmi, rozhodnutie súdu nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania. Uviedla, že ďalším dôvodom na podanie návrhu na zúženie styku, pričom od posledného rozhodovania v roku 2020 sa tento stav nezmenil, bolo a je správanie a reakcie otca voči jej osobe. Maloletý jej nie raz uviedol, že otec sa na jej adresu vyjadruje nevhodnými, až hanlivými výrazmi, pričom to maloletému vadí, a napriek tomu otec v tomto správaní pokračuje. Tvrdila, že maloletý sa u otca necíti v pohode, je neustále otcom konfrontovaný, kde s ním bola, ako trávili čas a podobne. Výsledkom takto nahromadených emócií dieťaťa bolo jeho želanie styk zúžiť. Bola toho názoru, že súd mohol hľadať aj iné formy úpravy styku, nemusel sa striktne pridŕžovať doterajšej úpravy a mohol styk rozdeliť na dva krát, keďže je zrejme, že súčasná úprava styku z pohľadu maloletého nefunguje. Z vykonaného dokazovania mala za to, že súd na názor maloletého neprihliadol a nevzal do úvahy jeho vyjadrenia. Poukázala na ustanovenia § 35, § 38, § 43 ods. 1 Zákona o rodine, článok 12 Dohovoru a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 205/2016. Zastávala názor, že pri rozhodovaní o úprave styku musí súd zohľadniť viacero aspektov, na základe ktorých dospeje k úprave styku, pričom jedným z týchto aspektov je aj názor dieťaťa, ktorý je potrebné vziať do úvahy a v súlade s ním sa snažiť upraviť styk čo najlepšie.

Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. tak, že zmení rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 7P/18/2019 zo dňa 26.11.2020 v časti úpravy styku otca s maloletým počas bežného roka tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletým každý párný týždeň od piatka od 15:00 hod., kedy si ho prevezme v školskom zariadení do nedele do 17:00 hod., kedy jej ho odovzdá v mieste bydliska.

15. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník tak, že sa pridŕžiava svojich doterajších vyjadrení v rámci celého súdneho konania. Zastával názor, že súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie na zistenie rozhodujúcich skutočností, a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdil.

16. K odvolaniu matky sa vyjadril otec tak, že s ním nesúhlasí a stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že návrh matky na zúženie jeho styku s maloletým nie je dôvodný a že od poslednej úpravy styku nedošlo k žiadnej takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by navrhované zúženie styku odôvodňovala. Uviedol, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obaja rodičia majú dostatočné rodičovské kompetencie, obaja dokážu naplňovať potreby maloletého a obaja sú schopní participovať na jeho výchove a starostlivosti, že maloletý ako primárne osoby vníma oboch rodičov a s oboma má vytvorený pozitívny vzťah. Mal za to, že súd prvej inštancie vykonal pomerne rozsiahle dokazovanie a jeho závery zhodne vyplývajú zo správ z poradensko - psychologického procesu, správ kolízneho opatrovníka a aj zo znaleckého posudku, v ktorom znalkyňa priamo odporúčala jeho styk s maloletým ponechať v takom rozsahu ako doteraz. Bez ohľadu na neoboznámenie účastníkov konania s obsahom výpovede maloletého (čo namietal ako zásah do jeho procesných práv už priamo na pojednávaní), však bez ďalšieho nemožno súhlasiť s tvrdením matky, že súd názor maloletého pri svojom rozhodovaní nezohľadnil, keď práve naopak, súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vyjadril k tomu, akým spôsobom sa s názorom maloletého vysporiadal. Súd sa s názorom maloletého zaoberal a zisťoval, prečo s ním chcel maloletý tráviť menej času a zároveň skúmal, či sú jeho dôvody natoľko vážne, že by zúženie úpravy styku skutočne odôvodňovali. Aj keď súd tieto dôvody nešpecifikoval, napokon uviedol, prečo ich nepovažuje za dôvodné na zúženie styku. Zdôraznil, že povinnosťou súdov venovať náležitú pozornosť názoru maloletého zodpovedajúcu jeho veku a rozumovej vyspelosti tak, ako predpokladá ustanovenie § 43 Zákona o rodine, bez ďalšieho neznamená povinnosť súdu rozhodnúť výlučne v zmysle vyjadreného názoru maloletého, najmä pokiaľ tento názor ani nie je súdu celkom jednoznačný a zároveň pokiaľ by rozhodnutie súdu založené len na tomto názore s ohľadom na ďalšie vykonané dokazovanie ani nebolo v najlepšom záujme maloletého. Uviedol, že samotná preferencia maloletého, napríklad vyslovený názor, že by s ním chcel tráviť menej času, nemôže byť jediným kritériom, podľa ktorého súd rozhodne. Poukázal na to, že preferencie detí môžu mať rôznu motiváciu, dieťa môže preferovať jedného z rodičov, napríklad preto, že je menej prísny v otázke školských povinností, alebo mu dovoľí viac času tráviť na počítači, kupuje mu viac hračiek a podobne. Preto nie každá vyslovená preferencia je výlučne v prospech dieťaťa a sleduje jeho najlepší záujem. V danom prípade u neho neboli zistené žiadne dôvody, pre ktoré by mal s maloletým tráviť menej času alebo by sa z neho mal stať „víkendový“ otec. Za účelovú argumentáciu, ktorá ho má ukázať v zlom svetle označil tvrdenie matky, že maloletý s ním nechce tráviť čas z dôvodu, že ho bráva do pohostinstiev. Domnieval

sa, že obmedziť jeho styk s maloletým je viac záujmom matky ako samotného maloletého. Poprel, že by maloletého brával do pohostinstiev. Nevie však ovplyvniť to, čo maloletý hovorí doma matke. Matka tvrdí, že jej maloletý hovorí, že s ním chce tráviť menej času, na druhej strane on od maloletého neustále počúva, že nechce, aby súd rozhodol tak, že s ním bude menej. Tvrdil, že takáto situácia nastala aj pri poslednom stretnutí, keď maloletý dokonca kvôli tomu plakal. Poprel, že by na maloletého nakričal. Zotrval na tom, že má s maloletým dobrý vzťah a naďalej nemá pocit, že by s ním maloletý nechcel byť. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v matkou napadnutom výroku III. potvrdil.

17. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadril otec a uviedol, že s ním nesúhlasí z dôvodov uvedených vo svojom odvolaní.

18. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka tak, že ročné výživné je nesprávne vypočítané, pretože v ňom nie je zahrnuté obdobie 11 dní za mesiac apríl 2025. Suma 1.440,- Eur nekorešponduje s obdobím, za ktoré má byť ročné výživné vypočítané. Čas od 01.04.2024 do 11.04.2025 predstavuje 12 mesiacov a 11 dní, a preto ročné výživné malo predstavovať sumu 1.520,66 Eur a nie sumu 1.440,- Eur. Otec jej za mesiac apríl uhradil len sumu 100,- Eur, avšak podľa zvýšeného výživného mal uhradiť sumu 131,94 Eur. Poukázala na to, že v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom, mal maloletý 4 roky, pričom v súčasnosti navštevuje už 2. ročník základnej školy a od poslednej úpravy pomerov uplynulo 5 rokov. V čase predchádzajúceho rozhodovania súdu mal maloletý neporovnateľne iné potreby, ako má v súčasnosti. Maloletý síce v rámci materskej školy navštevoval krúžok futbalu, ale v danom období len 3 mesiace, pričom aktuálne navštevuje futbalový klub, kde sú náklady neporovnateľne vyššie. Zatiaľ čo v materskej škole bolo potrebné zaplatiť 10,- Eur za mesiac, futbalovému klubu je potrebné platiť cca 22,- Eur mesačne a okrem toho musela maloletému kúpiť kopačky a ďalšie oblečenie. Ďalej poukázala na to, že vzrástli aj náklady na benzín, keďže s maloletým chodí na zápasy aj mimo E. F.. Otec ho na zápasy bráva len sporadicky, doteraz to bolo cca trikrát. Uviedla, že maloletý začal navštevovať aj plávanie, ktoré v čase ostatného rozhodnutia súdu nenavštevoval. Vzrástli tiež výdavky spojené s nástupom maloletého do základnej školy (nákup školských pomôcok, školskej tašky, výdavky spojené s výletmi a účasťou na kultúrnych podujatiach). Maloletý za 5 rokov narástol, v dôsledku čoho mu musela zakúpiť väčšie oblečenie a topánky, ktoré prirodzene stoja viac ako oblečenie na 4-ročné dieťa. Tvrdila, že otec v minulosti prispieval na mimoriadne výdavky maloletého len výnimočne, minulý rok prispel len na jeden letný tábor, hoci ich maloletý absolvoval 3. V súvislosti s letnými táborami uviedla, že hoci otec namietal, načo má maloletý tieto tábory navštevovať, že s ním zostane doma, tak s ním doma nezostal a aj preto bola nútená riešiť voľný čas maloletého takouto formou. V súčasnej dobe sa otec vyjadril tak, že vzhľadom na stanovené výživné, jej na mimoriadne výdavky nebude prispievať vôbec. K argumentu otca, že sa jej zdvojnásobil plat a ubudla jej jedna vyživovacia povinnosť uviedla, že jej nemôže byť na ľarchu, že došlo k zvýšeniu jej platu, pretože o toto zvýšenie sa pričínila aj tým, že sa vzdelávala. Poznamenala, že otec mal takisto možnosť si nájsť iné zamestnanie, ktoré by bolo pre neho finančne výhodnejšie, pokiaľ mal za to, že jeho plat je nedostatočný a je v zložitej finančnej situácii. Poukázala na to, že otec žije sám a uhrádza výdavky len pre seba a pre maloletého v čase, keď je v jeho starostlivosti. Okrem toho platí pomerne vysokú hypotéku, a preto v prípade, ak si vie dovoliť aj takéto výdavky, výživné na maloletého je prvoradé a suma 220,- Eur nie je v takej výške, že by ju nebol schopný uhrádzať. Uviedla, že do dnešného dňa maloletého na styk pripravuje tak, že pred jeho odovzdaním otcovi ho vždy pobalí, vrátane ošatenia a ďalších potrebných vecí.

V tom istom vyjadrení sa matka vyjadrila aj k vyjadreniu otca k jej odvolaniu a uviedla, že výpoveď maloletého nebola prečítaná z dôvodu, že sa maloletý bál reakcie otca, čo bol jediný dôvod, pre ktorý maloletý nechcel, aby bola jeho výpoveď oboznámená. Poprela tvrdenia otca, že by ovplyvňovala názory maloletého. Poukázala na to, že to bol otec, ktorý sa s maloletým rozprával pred pojednávaním, na ktorom mal byť vypočutý. Navrhla, aby odvolací súd po prečítaní si zápisnice z výsluchu maloletého, zväzil zúženie styku otca s maloletým, tak ako bolo ňou navrhnuté.

19. Kolízny opatrovník zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení.

20. Matka sa vyjadrila k styku maloletého s otcom po vydaní rozsudku súdu prvej inštancie a uviedla, že opätovne prišlo k problémom po návrate maloletého od otca. Maloletý sa opätovne sťažoval, že otec na ňu opakovane nadával a vyjadroval sa pred ním aj ohľadne výživného s tým, že je pre ňu a nie pre neho, že zo zaslaného výživného minie všetko na seba ona, na cigarety, na McDonald's a podobne. Tvrdila, že otec začal napádať aj jej brata a staršieho syna, ktorých nazýva hanlivým slovom pre ich orientáciu, čo ju veľmi mrzí, pretože tieto osoby má maloletý rád. Dodala, že maloletý sa po tomto rozplakal a uviedol,

že mu je nepríjemné, keď sa otec pred ním takto vyjadruje a dokonca pomýšľal na to, že od otca utečie. Uviedla, že by mali navštevovať sedenia a terapie, ktoré sa nemôžu realizovať z dôvodu, že otec si nevie nájsť čas na realizáciu týchto sedení. V podstate sa takýmto stretnutiam vyhýbal už počas konania. Navrhla upraviť styk otca s maloletým s prihliadnutím na názor maloletého. Apelovala na otca, aby sa začal sedení zúčastňovať a riešiť problém ohľadom stretávania sa s maloletým.

21. K tomuto vyjadreniu matky sa vyjadril otec, ktorý poprel, že by sa pred maloletým vyjadroval hanlivo o matke, či členoch jej rodiny, komentoval výživné spôsobom nevhodným pre dieťa, prípadne sa inak pokúšal narušiť obraz matky v očiach maloletého. Tvrdil, že sa o sexuálnej orientácii matkinho staršieho syna dozvedel až z jej vyjadrenia. Uviedol, že matka v každom vyjadrení stupňuje svoje tvrdenia o tom, ako sa údajne on správa k maloletému, a ako sa pred ním hanlivo vyjadruje, čo ho dostáva do pozície, že sa musí sústavne „vyvíňovať“, „vysvetľovať“, hoci vyjadrenia matky nie sú pravdivé a z tohto prístupu matky, ktorý trvá od začiatku súdneho konania, je unavený. Tvrdil, že sa k maloletému nespráva tak, ako popisuje matka a neuráža ju, ani členov jej rodiny. Ďalej uviedol, že má s maloletým dobrý vzťah, maloletý sa na čas strávený s ním teší, spoločný čas s ním si užíva, atmosféra počas styku je vždy pokojná a pozitívna a maloletý sa mu nikdy na nič nesťažoval. Naopak skôr vníma náznaky, že by s ním maloletý chcel tráviť viac času, čo sa potvrdilo aj počas dovolenky, keď sa obaja chceli s matkou dohodnúť na predĺžení styku o jeden deň, s čím nesúhlasila. Poprel tvrdenia matky, že by sa vyhýbal sedeniam u kolízneho opatrovníka. Požiadala ho o stretnutia v mesiaci september.

22. K vyjadreniu matky k odvolaniu otca sa vyjadril otec, ktorý uviedol, že na podanom odvolaní trvá, keďže súd prvej inštancie nemal rozhodovať tak, akoby vo veci rozhodoval prvýkrát, ale mal prihliadnúť na zmenu pomerov, teda mal vychádzať zo zmeny stavu oproti tomu, ktorý tu bol pri predchádzajúcom rozhodnutí. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8CoP/2/2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/54/2020 a rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/73/2018. Opätovne poukázal na to, že príjem matky sa viac ako zdvojnásobil a ubudla jej jedna vyživovacia povinnosť, čo mal súd prvej inštancie zohľadniť pri porovnaní pomerov, ktoré existovali pri predchádzajúcom rozhodnutí s pomermi aktuálnymi. Zastával názor, že ak súd takto zásadné zmeny pomerov nevyhodnotil, nesplnil si svoju povinnosť riadne zistiť skutočný stav veci a zároveň konal v rozpore s princípom, že k zmene právoplatného rozhodnutia o výživnom môže dôjsť výlučne na základe závažnejšej zmeny pomerov, ktorá sa musí podstatne prejavovať v pomeroch účastníkov. Uviedol, že v konaní preukázal, že na výdavky maloletého spojené s futbalom prispieva nad rámec svojej bežnej vyživovacej povinnosti, nakoľko matka tieto výdavky identifikovala ako mimoriadne. Prispel aj na kúpu športovej obuvi, a to opakovane, ako aj sama matka uvádzala, podieľa na týchto výdavkoch aj tak, že nosí maloletého na zápasy. Dodal, že na mimoriadne výdavky prispieva podľa svojich možností, ktoré sú aktuálne ovplyvnené tým, že musí platiť zvýšené výživné. Namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil viac ako dvojnásobné zvýšenie príjmu matky, zánik jednej jej vyživovacej povinnosti a nezohľadnil skutočnosť, že maloletý s ním trávi tretinu mesiaca.

23. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP) po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými subjektmi – účastníkmi konania (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f, h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch I., II., III. a súvisiacom výroku VII. vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

24. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletého a na zmenu úpravy styku otca s maloletým. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým výživné na maloletého zvýšil, rozhodol o zročnom výživnom a zamietol návrh matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým.

25. Podľa § 2 ods 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

27. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

28. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených požiadaviek a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty oboch rodičov nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľom. Na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia odvolací súd dopĺňa nasledovné:

29. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa v predmetnej veci správne zamerlal na porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania a vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania správne skonštatoval, že v danej veci sú splnené podmienky na zvýšenie výživného na maloletého, keď rodič má povinnosť prispievať na výživu dieťaťa až do času, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Od ostatného rozhodovania o výživnom uplynulo dlhšie časové obdobie vyše 4 rokov, teda už len samotným uplynutím doby došlo objektívne k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého, kedy prirodzene vzrástli jeho potreby na bežné životné náklady. Maloletý mal v čase ostatného rozhodovania o výživnom 4 roky a navštevoval materskú školu, v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie mal 8 rokov a navštevoval 2. ročník základnej školy. Bez pochybností sa nástup na základnú školu spája s podstatným zvýšením výdavkov na dieťa a takúto zmenu aplikačná prax súdov všeobecne akceptuje ako dôvod na zmenu rozhodnutia o výživnom. Vzhľadom na odstup rokov od posledného rozhodovania o výživnom pochopiteľne vzrástli aj jeho odôvodnené potreby vo všetkých ďalších oblastiach života a výdavky spojené s mimoškolskými aktivitami a s osobnostným rozvojom maloletého. V súvislosti s námietkou otca, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je možné zistiť, ako sa zvýšili výdavky na maloletého od posledného rozhodnutia súdu (aké boli reálne výdavky na maloletého v čase posledného rozhodovania o výške výživného) odvolací súd uvádza, že podľa matkou predloženej špecifikácie výdavkov na maloletého v čase ostatného rozhodovania súdu o výživnom (ktorá bola otcovi doručená krátkou cestou na pojednávaní dňa 11.05.2020) tieto zahŕňali: materskú školu 46,- Eur, ZRPŠ 30,- Eur, drogériu 10,- Eur, oblečenie 40,- Eur, stravu 80,- Eur, lieky 10,- Eur a mimoriadne výdavky 30,- Eur. Aktuálne mesačné výdavky maloletého uznané súdom prvej inštancie zahŕňajú: stravu 150,- Eur, oblečenie a obuv 25,- Eur, plávanie 10,- Eur, futbal 15,- Eur, komunálny odpad 3,33 Eur, drogériu 10,- Eur, obedy a réžiu v škole 6,- Eur, družinu 20,- Eur, výdavky na začiatku školského roka 18,33 Eur, triedny fond 2,5 Eur, ZRPŠ 1,66 Eur, pravidelné výdavky do školy 5,- Eur, kaderníka - barbera 7,- Eur, voľný čas 10,- Eur, zubára a lieky 20,- Eur, kredit 8,- Eur, knihy a hračky 10,- Eur, logopédia 25,- Eur, bývanie alikvótna časť 150,- Eur, spolu v sume 496,82 Eur. Z uvedeného je teda jednoznačne identifikovateľné zvýšenie výdavkov na maloletého v porovnaní s časom ostatného rozhodovania súdu o výživnom.

30. Námietku otca týkajúcu sa toho, že súd pri určovaní výživného vychádzal len z metodických tabuliek a ostatné skutočnosti (dvojnásobné zvýšenie príjmu matky, ubudnutie jednej jej vyživovacej povinnosti, ním zabezpečovanú starostlivosť o maloletého počas 10 dní v mesiaci) zohľadnil len podporne, odvolací súd považoval za nedôvodnú. Maloletý je právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím (rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/18/2019 - 379 zo dňa 26.11.2020) zverený do osobnej starostlivosti svojej matky, ktorá svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému plní predovšetkým poskytovaním vecných plnení (bývanie, strava, ošatenie, zdravotná starostlivosť a podobne) a osobnou starostlivosťou. Vzhľadom na vek dieťaťa je osobná starostlivosť matky daná takmer na roveň jej vyživovacej povinnosti (obligatórnym zákonným hľadiskom pri určovaní výšky výživného je osobný výkon

starostlivosti, ktorý zákon o rodine nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy). Otec, ktorý nemá maloletého zvereného do osobnej starostlivosti, je povinný si plniť svoju vyživovaciu povinnosť v peňažnej forme. Pokiaľ otec argumentuje tým, že starostlivosť o dieťa zabezpečuje počas 10 dní v mesiaci v rámci úpravy styku s maloletým, treba poukázať na to, že matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého v prevažnej časti mesiaca, a to počas cca 20 dní. Už len samotným porovnaním týchto období s ohľadom na zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky, je výška zvýšeného výživného na maloletého, primeraná a reflektuje na zmenené pomery tak na strane maloletého dieťaťa ako aj jeho rodičov. Súd prvej inštancie správne porovnal príjmové pomery rodičov v čase ostatného rozhodovania súdu o výživnom s aktuálnymi pomermi a na základe toho dospel k správne mu záveru, že k zvýšeniu príjmu došlo na strane oboch rodičov a na strane matky konštatoval aj ubudnutie jednej vyživovacej povinnosti. Keďže matka si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému plní predovšetkým poskytovaním vecných plnení a vzhľadom na vek dieťaťa aj osobnou starostlivosťou odvolací súd nevzhliadol žiadne pochybenie v postupe súdu prvej inštancie, ktorý pri zistených zmenených pomeroch výživnou povinného rodiča zvýšil výživné na maloletého na sumu 220,- Eur mesačne. Odvolací súd uzatvára, že pri zohľadnení aktuálnych výdavkov maloletého (496,82 Eur), výšky rodinných prídavkov poberaných matkou na maloletého (60,- Eur), ako aj zvýšeného výživného na maloletého zo strany otca (220,- Eur), sa aj matka bude na úhrade výdavkov maloletého podieľať finančným plnením (216,82 Eur), čo zároveň reflektuje na jej zvýšený príjem zo zamestnania v porovnaní s časom ostatného rozhodovania súdu o výživnom.

31. I keď rozhodovanie súdu o výživnom (vrátane jeho zvýšenia, či zníženia) je výsledkom zohľadnenia individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, tak ako tomu bolo aj v danej veci, z aplikačnej praxe vyplýva, že pri určení výživného (jeho zvýšení, či znížení) by toto výživné malo byť určené vo výške 20% až 30% z príjmu otca a takáto výška výživného zodpovedá zaužívanej rozhodovacej praxi odvolacieho súdu, podľa ktorej výživné, ktoré hradí povinný rodič, by malo predstavovať 20 % - 30 % jeho čistého príjmu na všetky ním vyživované osoby (por. napr. rozhodnutia č. k. 11CoP/50/2021 z 30. novembra 2021, č. k. 26CoP/26/2021 z 19. mája 2021, č. k. 24CoP/64/2020 z 10. marca 2021, č. k. 23CoP/87/2018 z 20. mája 2019). Rozhodovanie v súlade s ustálenou judikatúrou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty vyjadreného v čl. 2 ods. 2 Základných princípov CSP. Odvolací súd poukazuje na to, že určené zvýšené výživné je súladné aj s „Metodikou pre výpočet výživného rodičov k deťom, tzv. tabuľkové výživné“, ktorá je sice materiálom odporúčacieho charakteru, jej zámerom je však zjednocovať procesné postupy a rozhodovaciu prax súdov v rodinnoprávnej agende.

32. Zatiaľ čo návrh matky na zvýšenie výživného na maloletého súd prvej inštancie pri zistenej zmene pomerov správne vzhliadol dôvodným, toto neplatilo o jej návrhu na zmenu úpravy styku otca s maloletým.

33. Odvolací súd pri rozhodovaní o úprave styku zhodne so závermi svojej skoršej rozhodovacej praxe v obdobných veciach považuje za potrebné zdôrazniť, že rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu súd upravuje ako komplex oprávnení a povinností oboch rodičov s cieľom zabezpečenia riadneho a bezproblémového vývoja dieťaťa napriek okolnosti rozpadu vzťahu rodičov dieťaťa, a to tak, aby každý z rodičov mal v rámci stanovenej úpravy priestor nielen na utužovanie a prehĺbovanie svojho vzťahu k dieťaťu, ale i na uplatňovanie svojho výchovného pôsobenia na dieťa a tiež na čo najširšie rozhodovanie o otázkach z tohto pohľadu významných. Styk rodiča s maloletým dieťaťom sa uskutočňuje predovšetkým v záujme dieťaťa a jeho účelom je najvhodnejším spôsobom a čo v najväčšej miere znižovať nepriaznivé dôsledky narušených vzťahov medzi rodičmi, ktoré často majú mimoriadne nepriaznivý dopad na celkový psychický stav dieťaťa a jeho citovú výchovu. Styk rodiča s maloletým dieťaťom má zaistiť vytváranie a udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citového puta k obom rodičom tak, aby dieťa pokiaľ možno v minimálnej miere pocitovalo výchovu v neúplnej rodine. K splneniu tohto cieľa by mali obaja rodičia prispievať a snažiť sa o vytvorenie priaznivých podmienok bez ohľadu na existenciu rozporov medzi nimi. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani to, že záujem na vytvorení dobrých citových vzťahov medzi dieťaťom a rodičom, ktorému nebolo dieťa zverené do výchovy, je daný aj tým, že tento citový vzťah v prípade neočakávaných životných udalostí umožní nahradiť výchovu týmto rodičom.

34. Je potrebné poukázať na to, že zisťovanie názoru dieťaťa je procesným úkonom sui generis a jeho účelom je identifikovať prania a názory dieťaťa. Podstatou participácie je, že súd napĺňa práva a potreby dieťaťa nie, že získava informácie od dieťaťa o skutkovom (resp. skutočnom) stave veci. Toto odvolací

súd považoval za dôležité uviesť v kontexte s nedôvodnou námietkou otca, ktorý sa domnieval, že obsah výpovede maloletého by mohol byť použiteľným aj pre účely rozhodovania o výživnom, keď z jeho výpovede mohli vyplynúť skutočnosti o tom, ako spolu trávia čas, čo robia a aké s tým vznikajú výdavky. Pokiaľ sa maloletý v konaní k otázke zmeny styku s otcom vyjadril v tom smere, že si želá styk s otcom zúžiť odvolací súd uvádza, že konečné rozhodnutie o tom, čo je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, je v kompetencii konajúceho súdu, ktorý je oprávnený k prípadným korektúram predstáv a názorov dieťaťa o tom, čo je preň vhodné, resp. všeobecne prospešné, a čo naopak nie (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 3007/09 z 26.08.2010). Deti si často nedokážu uvedomiť nevhodnosť, či dokonca riskantnosť svojich požiadaviek vzhľadom na to, že nie sú citovo, rozumovo ani morálne natoľko vyspelé, aby zvládli posúdiť všetky budúce prekážky alebo negatíva žiadúceho usporiadania pomerov voči nemu. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 5 Cdo/47/2017 z 09.08.2017 konštatoval, že: „nie je možné, aby všeobecné súdy stanovisko maloletého dieťaťa bez ďalšieho prevzali a aby založili svoje rozhodnutie iba na jeho prianí a nie na starostlivom a komplexnom posudzovaní jeho záujmov“ (rozsudok ESLP vo veci C. c/a Fínsko z 09.05.2006, č. 18249/02, body 57-59). Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj s poukazom na rozsiahle dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie na zistenie skutočného stavu veci a ním dôkladne a správne vyhodnotených dôkazov, nemal odvolací súd dôvod spochybňovať jeho závery o pozitívnom vzťahu maloletého s otcom, o absencii negatívnych vplyvov otca na zdravý fyzický a psychický vývoj maloletého, či existencii všetkých predpokladov na strane otca na zabezpečovanie riadnej starostlivosti o maloletého. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom znalca, ktorý odporučil ponechať styk otca s maloletým v takom rozsahu ako doposiaľ, vzhľadom na vykonané psychologické vyšetrenie rodičov a maloletého. Odvolací súd tak uzatvára, že nebolo možné pripustiť, aby bola v konaní zohľadnená výhradne predstava maloletého o zúžení jeho styku s otcom, bez zreteľa na ďalšie podstatné skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo.

35. Nedôvodná je aj námietka otca týkajúca sa porušenia jeho procesných práv neoboznámením obsahu výsluchu maloletého. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie (za prítomnosti kolízneho opatrovníka) zisťoval názor maloletého, ktorý si neželal jeho sprístupnenie rodičom. Tu odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 5CdoR 3/2023 z 29. marca 2023, v ktorom uviedol: „Nedôvodná je aj námietka dovolateľa, že súd prvej inštancie mu nesprístupnil písomný záznam z pohovoru s maloletou. Na tomto mieste dovolací súd poukazuje na uznesenie najvyššieho súdu z 28. mája 2020 sp. zn. 2Cdo/74/2020, v ktorom uviedol nasledovné: „V posudzovanej veci s odkazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, s poukazom na najlepší záujem dieťaťa ako základné kritérium pri všetkých úkonoch súdu, ktoré sa týkajú detí, za zohľadnenia čl. 5 písm. g/ Základných zásad Zákona o rodine dovolací súd dospel k záveru, že v prípade zvukových záznamov z pohovorov s maloletými deťmi sledujúc uvedenú zásadu, implementovanú do Základných princípov mimosporového konania (čl. 4 CMP) nie je možné automaticky aplikovať ustanovenie § 98 ods. 2 CSP. Vzhľadom na absenciu osobitného ustanovenia v tomto smere v rozhodujúcom procesnom predpise (CMP) má dovolací súd za to, že za použitia čl. 3 ods. 2 Základných princípov CMP a v súlade s ustanoveniami čl. 1, 2 a 4 Základných princípov CMP s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu, postup rodičov detí v konaní, ich pretrvávajúci rodičovský konflikt a prežívanie maloletej preukázané v konaní, že v dôsledku vyhovenia žiadosti otca by mohlo dôjsť k neprípustnému vystaveniu maloletej konfliktu lojality a následnému pocitu viny, preto súdy nižších inštancií postupovali správne, keď otcovi maloletej nesprístupnili záznamy z jej výsluchu, a teda námietka dovolateľa je v tejto časti nedôvodná.“ Tento právny záver je možné analogicky aplikovať aj v súdnej veci. Je plne v súlade s najlepším záujmom maloletej, predovšetkým v kontexte vystavovania maloletej konfliktu lojality k rodičom, že dovolateľ nebol oboznámený s obsahom pohovoru/pohovorov s maloletou.“

Odvolací súd uvádza, že v danej veci medzi rodičmi prebieha dlhodobý rodičovský konflikt, do ktorého je zaťahované aj maloleté dieťa, čo na jeho intrapsychické prežívanie pôsobí značne negatívne. Oboch rodičov pritom vníma ako primárne vzťahové osoby, znaleckým dokazovaním sa nepotvrdilo, že by k niektorému z rodičov pociťovalo negatívne vzťahové väzby, čo môže byť identifikovaným dôvodom, pre ktorý dieťa odmietlo, aby boli s obsahom jeho vyjadrenia oboznámení rodičia. Javí sa, že dieťa je vystavené konfliktu lojality k rodičom, čo možno vnímať aj z jeho vyjadrenia pred znalcom, že by chcelo tráviť viac času v domácnosti matky a menej času v domácnosti otca, ako tomu bolo doteraz, avšak dôvody na takúto zmenu neuviedlo. Vzhľadom do rodinnej situácie, kedy maloleté dieťa vníma negatívne nastavenie rodičov voči sebe navzájom a ich verbálne a neverbálne prejavy s tým súvisiace, môže byť aj toto limitujúcim faktorom, pre ktorý dieťa nesúhlasilo s oboznámením obsahu svojho vyjadrenia. Pokiaľ dieťa za vyššie popísanej situácie nesúhlasilo s oboznámením svojho vyjadrenia rodičom, je v jeho

najlepšom záujme, ktorý je prioritný a nadradený základnému právu na kontradiktórne konanie v tejto časti, aby im obsah tohto vyjadrenia nebol oboznámený.

36. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II., III. a v súvisiacom výroku VII. ako vecne správny potvrdil.

37. Ďalšie argumenty odvolateľov odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol použitím ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

39. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).